



## ZUZENBIDE ADMINISTRATIBOA SUNNY S. L. kasua

*Jon ARANBURU ZUMETA*

### I. Egitateak

#### 1. SUNNY S. L.

SUNNY publizitate munduan jarduten den sozietate mugatu bat da, bere helburu soziala edonolako publizitate zein marketin (sozietate ezberdinen irudia zabaltzeko aholkuak emanaz edota iragarkiak eginaz, besteak beste) jarduerak direlarik.

Sozietatea zabaldu zutenetik ordea, ez zaie ondo joan ekonomikoki, egun bizitzen ari garen egoera ekonomikoak oraindik eta zailtasun handiagoak jasanarazi dietelarik. Izan ere, publizitateari dagokionean, enpresa asko itxi dituzte eta oraindik martxan mantendu direnak zerbitzu hau baztertu beharrean aurkitu dira diru kantitate hori premiazko beste zerbaitetara bideratzeko. Eta ireki zuten lokal txiki bat porrotera joan zen zuzenean, gaizki eginiko inbertsio bat izan zelarik.

Momentuan zituzten arazo larriak ikusita, beraien jokaera eta enpresaren norabidea modu nabarmen batean aldatzea pentsatu zuten, beraien lan iturria Administrazio Publikora bideratuz. Hau da, Administrazio Publiko ezberdinek urtean plazaratzen zituzten eskaintza publikoei erreparatu zieten, honela diru iturri finko bat izateko itxaropenez.

Honela, Administrazioarekiko harremanetan izan zuten esperientzia onaren ondorioz, ibilbide hau jarraitzea pentsatu zuten aurretik eginiko zorrak konpentsatze aldera.

#### 2. Administrazioarekin duen harremana

Administrazioarekin beti izan du SUNNY S.L. sozietateak harreman baketsu eta on bat, baina azken boladan arazoak sortu dira bien artean, aurrera zihoan kontratu batean elkarren arteko eztabaidak sortu baitira:

Espaniar Administrazioak publizitate arloan egin zuen deialdi publiko batera aurkeztu ziren. Honela, Administrazio Elektronikoa Indartzeko Zuzendaritza Orokorrak 2011ko abenduan, DNI elektronikoaren erabilpena indartzeko, publizitate instituzionalen bitartekoekin kanpaina bat egiteko kontratazio espediente baten tramitazioari eman zion hasiera. Kontratuak 2 urterako iraupena izango duela adierazten da eta 120.000€ euroko prezioa izango duela ezartzen da baita, egin beharreko prestazioen eta abarren arabera ezarria.

Diru iturri garrantzitsu hori nahi zutenez, eta ezer galtzekorik ez zegoenez, buru belarri hasi ziren lanean kontratu hori eskuratzeko, beraien errekurtso guztiak proiektu horren eskurapenean utziz.

Honela, lizitazio faseari prozedura irekiaren bidez hasiera eman zitzaion DOUE eta BOEn argitaratuz. Oso aukera ona zelaren ustean, SUNNY S.L. buru belarri murgildu zen kontratu publiko hori lortzeko ahaleginetan, publizitate adibide ezberdinen prestaketan 7.000 € inguru eta abal baten eskaeragatik 300 € gastatu zituelarik.



Eskaintza ezberdinen aurkezpena egiteko epea amaitu eta 4 hilabete igarota ordea (2012ko maiatzak 18an), Funtzio Publikoaren Estatu Idazkaritzak ebazpen bat ematen du, interes publikoaren ondorioz, esaniko kontratua gauzatzeari ukoa adieraziz, izan ere urte horretan Ministro Kontseiluak bere aurrekontua %14an murriztu baitzuen.

SUNNY S.L.ko bazkideek ez dute ulertzen ordea ea Administrazio Publiko bat horrelako zerbait egiteko gauza den jada eskaintza publiko bat egin duen momentutik aurrera, bere zalantza handiak dituztelarik sozietateko kideek, Administrazioa zerbait egitera behartu baita nolabait. Bestalde ordea, nagusiki, beraien inbertsioaren berreskuratzea posible izango ote den jakin nahi dute, ez baitzaie horrelako egoera bat inoiz gertatu eta diru horren galerak beraien sozietateko ekonomian ikaragarritzko eragina baitauka.

### 3. Enpresaren posizioa

SUNNY S.L.ko bazkideek jakintza juridikorik ez dutenez gero, zuregana datoz Administrazio Publikoarekin izan dituzten arazoak planteatzera eta ea zer egin daitekeen galdetzera. Hauek dira beraien kasuan ikusten dituzten arazo nagusiak:

Ez zaie batere logikoa iruditzen Administrazio batek eskaintza publikoa egiten duenean bere kabuz atzera botatzea interes publikoagatik dela esanaz. Jakin nahi dute beraz, ea posible den horrelako erabaki bat hartzea Administrazioak eta, logikoki, ea posible izango ote den eskaintza publiko horretara aurkezten inbertitu duten diru kantitatea berreskuratzea, hau baita bereziki beraien interesa pizten diena. Kontratazio prozedurako edonolako ebazpen zein dokumentutan ez da azaltzen gainera sortu daitezkeen gastuen inolako konpentsazioen aipamenik.

### 4. Administrazioaren jarrera

Administrazioak argi utzi du bere iritziz modu egokian egin direla gauzak, Administrazioak kontratu baten adjudikazioa bertan behera uzteko aukera duela adieraziz eta prozedura guztiak legea errespetatzen egin direla esanaz.

SUNNY S.L.k ordea, bere diruaren itzulketa behar duenez, formulario bat betez eskaera bat egin zuen deialdi publiko horrek sortu zizkion gastuen konpentsazio bat eskatuz maiatzaren 25ean. Eskuduna den Estatu Idazkariaren ekainaren 13ko ebazpenean ordea (jakinarazpena epe horretan egin zitzaien), eskera hori ukatu egiten zen.

### 5. Planteatzen zaizkigun arazo juridikoak

Gaur (15/07/2012) etorri zaizkigu SUNNY S.L.ko bazkideak laguntza juridiko bat eskatzen, ea baitakite egoera horien aurrean ze egin. Honakoak dira orokorki planteatzen zaizkigun eta aztertu beharreko arazoak:

- (1) Zein kontratu moten aurrean gaude? Kontratua, publikoa edo pribatua da?
- (2) Posible al du Administrazio Publiko batek bere kabuz eskaintza publikoa bertan behera uztea interes publikoa alegatuz?
- (3) Hala eginez gero, diru konpentsazioa posible al da inbertsio bat egin dutenentzat Administrazioaren ondarezko erantzukizunaren instituziora joz esaterako? Gastu guztien konpentsazioa lortzea posible da?



(4) Amaitzeko, aurreko puntuetako batean arazo juridikoren bat egongo balitz, zer egin genezake hori aurkatu eta salatzeko enpresaren ordezkapenean, bere interesak defendatuz?

## 6. Aztertu beharreko araudia

(1) *Directiva 2004/18/CE del Parlamento Europeo y del Consejo, de 31 de marzo, sobre coordinación de los procedimientos de adjudicación de los contratos públicos de obras, de suministro y de servicios.*

(2) *Real Decreto Legislativo 3/2011, de 14 de noviembre, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley de Contratos del Sector Público.*

(3) *Ley 30/1992, de 26 de noviembre, de Régimen Jurídico de las Administraciones Públicas y del Procedimiento Administrativo Común.*

(4) *Ley 29/1998, de 13 de julio, reguladora de la Jurisdicción Contencioso-Administrativa.*

## II. Ebazpena

Kasuan aurki ditzakegun arazoak modu sakon batean aztertzeraz ekin aurretik, zehaztu ditzagun zeintzuk diren arazo horiek modu sistematizatu batean, honela, kasuaren planteamenduaren ikuspegi orokor bat izan dezagun eta kasuko arazoak hobekiago ebatzi ditzagun:

(1) *Zein kontratu mota da?*

Kasuaren ebazpenarekin zentzu hertsian hasi aurretik, ezinbestean kontratu motaren zehaztapena egin beharko dugu. Ea kontratua publikoa ala pribatua den, edota publikoen barnean zein supostutan sar genezakeen argitu beharrean suertatzen gara, horren baldintzatuko baitu modu handi batean legedi aplikagarria, 3/2011 Errege Dekretu Legegileak kontratu tipifikatu bakoitzerako araudi berezi bat finkatzen baitu araudi orokorraren ostean.

Puntu honetan baita, beharrezkoa izango zaigu aztertzea ea zein den legedi aplikagarria eta ze eragin duen 2004/18/CE Zuzentarauak kasuaren ebazpenean eta bereziki kontratuaren kontzeptuaren finkapenean.

(2) *Administrazioak eskaintza bertan behera uztea*

Puntu hau dugu kasuko garrantzitsuenetariko bat kontratu publikoen prozedura aztertze aldera, izan ere, honen bitartez aztertu beharko dugu ea Administrazio Publiko batek posible duen legez kontratu baten adjudikazioa bertan behera uztea interes publikoa arrazoitzat ipiniatz.

Honela, legearen azterketa bat gauzatu beharko dugu Administrazioak kontratu harremanak nola eta zein modutan amaitu ditzakeen aztertuaz, eta ondorien kausa horiek ea gure kasu zehatzera egokitze ote diren ikusiaz.



### (3) *Administrazioaren erantzukizuna?*

Kasuko egitateetan adierazten den moduan, berau da SUNNY sozietate mugatuari gehien axola zaion gaia, inbertsio garrantzitsu bat egin baitute kontratu hori eskuratu ahal izateko.

Ondorioz, lehendabizi ea xedapenik ba ote dagoen aztertu beharko dugu gai honen inguruan eta ondoren halakorik ez balego, ea Administrazio Publikoaren ondarezko erantzukizunaren eremuan kokatu ote genezakeen eskuartean dugun kasua.

### (4) *Alderdi formala eta jurisdikzionala*

Azkenik, aurreko kasuaren azterketaren batean legez kontrako egoera bat ikusi bagenezake, horren aurkapena egitea posible den ikusi beharko dugu alderdi formal batetik: ea bide administratiboa agortua dagoen...

## 1. Zein kontratu mota da?

Araudi aplikagarria modu egoki batean identifikatu ahal izateko, beharrezkoa zaigu aldeztu kontratuaren izaera juridikoa zein den argitzea, horrek esan bezala, prozedura guztian aplikatuko zaizkigun arauen baldintza ekarriko baitu. Ondorioz, azter dezagun lehenik 3/2011 Errege Dekretu Legegileak, zeinak Sektore Publikoko Kontratuen arauketa ezartzen duen.

Modu orokor batean, bere 18. artikulua Administrazio Publiko batek gauzaturiko kontratuak izaera publikoa edota pribatua izan dezaketela erraten digu. Arau orokorra, 19. artikulua adierazten digun lez, Administrazio Publiko bat alderdi denean berau kontratu publikoa izango dela da, beti ere supostu hauetan:

*“Tendrán carácter administrativo los contratos siguientes, siempre que se celebren por una Administración Pública:*

*(a) Los contratos de obra, concesión de obra pública, gestión de servicios públicos, suministro, y servicios, así como los contratos de colaboración entre el sector público y el sector privado. No obstante, los contratos de servicios comprendidos en la categoría 6 del Anexo II y los que tengan por objeto la creación e interpretación artística y literaria y los de espectáculos comprendidos en la categoría 26 del mismo Anexo no tendrán carácter administrativo.*

*(b) Los contratos de objeto distinto a los anteriormente expresados, pero que tengan naturaleza administrativa especial por estar vinculados al giro o tráfico específico de la Administración contratante o por satisfacer de forma directa o inmediata una finalidad pública de la específica competencia de aquélla, siempre que no tengan expresamente atribuido el carácter de contratos privados conforme al párrafo segundo del artículo 20.1, o por declararlo así una Ley.”*

Arau orokor hori 19. artikuluan zehaztu ostean, bertan azaltzen diren kontzeptu bakoitzaren zehaztapena egingo zaigu ondorengo artikuluetan zehar. Kontzeptu horien zehaztapenari ekin aurretik ordean, aipatu beharrezkoak dira, nahiz eta aurrez adierazia den arau orokorra, salbuespen bat ezartzen dela 20. artikuluan, Administrazio Publiko alderdi izanda ere zenbait kasutan kontratu pribatu kontsideratu daitekeelarik:

*“[...] son contratos privados los celebrados por una Administración Pública que tengan por objeto servicios comprendidos en la categoría 6 del Anexo II, la creación e interpretación artística y literaria o espectáculos comprendidos en la categoría 26 del mismo Anexo, y la suscripción a*



*revistas, publicaciones periódicas y bases de datos, así como cualesquiera otros contratos distintos de los contemplados en el apartado 1 del artículo anterior.”*

Honela, *a sensu contrario* badirudi gure supostua (publizitate zerbitzu bat ematea) administrazio kontratu publiko baten barnean sar genezakeela. Kontratu publikoetan ordea, aurrez aipaturiko 19.1.a. xedapenean ikusi ahal izan dugun moduan, hainbat kontratu zehatz ditugu tipifikaturik, esaterako, obra kontratua. Ondorioz, zehaztu egin beharko dugu ea horietako batean barneratu genezakeen gure kasuko supostua. Azter dezagun beraz ondoren zertan datzan kontratu tipiko garrantzitsu bakoitza laburki edo kontzeptualki:

(1) Obra kontratua (6. art.): halakotzat kontsideratuko da kontratu honen helburua *obra*<sup>1</sup> zehatz bat egitera zuzentzean edota I. Eranskinean adieraziriko lan bat burutzera.

(2) Obra publikoen emakida kontratua (7. art.): kontratu honetan emakidadunaren funtzioa obra kontratuan gauzatuko lukeen bera izango litzateke, edota baita eraikiriko elementuen mantenua esaterako. Kasu honetan ordea, obra bera ustiatzeko eskubidea edo eskubidea hau prezio zehatz batekin batua izango da kontraprestazioa.

(3) Zerbitzu publikoen kudeaketa kontratua (8. art.): kontratu honen bidez, orokorki, Administrazio Publiko batek, eskaini behar duen (bereganatua duen eskumen baten ondorioz) zerbitzu publiko baten kudeaketa pertsona fisiko zein juridiko bati ematen dion.

(4) Hornidura kontratua (9. art.): administrazioak ondasun higigarrien eskurapena, errentamendu finantzieroa edota errentamendu arrunta gauzatzea.

(5) Zerbitzuen kontratua (10. art.): hornidura eta obren helburu ezberdin bat duten egitezko obligazioak dira, zerbait egin edo jarduera bat garatuz.

Zalantzarik gabe gure kasuko supostua sailkatu ahal izateko obra kontratuak baztertu egin behar ditugu, ez baita gure kasua *obra* kontzeptu horretan sartzen. Hornidura kontratua ere ezbairik gabe baztertu beharko genuke, ez baitago gure kasuan inolako ondasun higigarrien eskurapen edota errentamendurik. Beraz, gure supostua zerbitzuen kontratua edota zerbitzu publikoen kudeaketa kontratua izan daiteke lehenengo begirada batean.

Zalantza hau ordea, berehala ebazten dugu 2004/18/CE Zuzentarauari erreparatuz gero, bertan bi kontratuok definitzen baitzaizkigu (zerbitzu publikoen kudeaketarako kontratua *concesión de servicios* izenez) modu honetan:

*“Son «contratos públicos de servicios» los contratos públicos distintos de los contratos públicos de obras o de suministro cuyo objeto sea la prestación de los servicios a los que se refiere el anexo II.”*  
(1.2.d. art.)

*“La «concesión de servicios» es un contrato que presente las mismas características que el contrato público de servicios, con la salvedad de que la contrapartida de la prestación de servicios consista, o bien únicamente en el derecho a explotar el servicio, o bien en dicho derecho acompañado de un precio.”* (1.4. art.)

Honela, gure kasuan SUNNY sozietatearen diru iturri bakarria kontratu honen eramuan Administrazio Publiko berak adosturiko moduan emango dion diru kopurua izango delarik, ez du SUNNY sozietateak inolako kudeatze zerbitzurik gauzatzen, ez delarik horretarako eskubiderik.

<sup>1</sup> “Por obra se entenderá el resultado de un conjunto de trabajos de construcción o de ingeniería civil, destinado a cumplir por sí mismo una función económica o técnica, que tenga por objeto un bien inmueble.” (6.2. art.)



Ondorioz, kasuan dugun kontratua *zerbitzu kontratua* kontsideratu behar dugu inolako ezbairik gabe.

Azkenik, modu labur batean aipatu ez zaigula europar 2004/18/CE Zuzentaraua aplikagarri gure kasuan, bere 7. artikuluan ezarritako eremutik at aurkitzen baita (120.000 €ko kontratu bat baita).

### 2. Administrazioak eskaintza bertan behera uztea

Ea Administrazio Publiko batek egin duen eskaintza bertan behera utzi dezakeen interes publikoa alegatuz da argitu behar dugun galdera une honetan (segurtasun juridikoaren eta konfiantza legitimoaren printzipioak errespetatu behar baititu). Galdera honek legezko arauetara joz ebazpen argi bat duen arren bai sor dezakeela eztabaida doktrinala eta praktikan jurisprudentziala.

Galdera honen ebazpenaren muina 3/2011 Errege Dekretu Legegileko 155. artikulua dugu, zeina Administrazioaren errenuntzia kasuaz jarduten zaigun. Bere 3. puntua jarduten zaigu gure kasu zehatzeko supostuaren inguruan; honela erraten digu xedapenak:

*“Sólo podrá renunciarse a la celebración del contrato por razones de interés público debidamente justificadas en el expediente. En este caso, no podrá promoverse una nueva licitación de su objeto en tanto subsistan las razones alegadas para fundamentar la renuncia.”*

Beraz, 155.3. xedapenean ikusi ahal dugun moduan, Administrazio Publiko batek posible du egin duen eskaintza publikoan atzera egitea adjudikazioaren edozein unetan (155.2. art.). Atzera egite horren oinarria ordea nahitaez *interes publiko* kontzeptuan oinarritu behar da, eta hemen sortzen da arazo nagusia.

Arazoa beraz *interes publikoa* zer den arrazoitzea izango da gure supostura egokituz, eta logikoki, artikulua esaten duen moduan, ea *debidamente justificada* dagoen ere aztertzea ezinbestekoa izango da. Eztabaida honek artikulua honen aplikaziorako kasuistika ugari egotea ekarriko digu inolako zalantzarik gabe.

Gure kasuari soz, kontsideratu beharko dugu ea aurrekontuen beherakada bat, zehazki %14koa, kontsideratu ote daitekeen arrazoi gisa *interes publikoa* alegatu eta kontratuaren eskaintza bertan behera uzteko. Orokorki egia da oso murrizketa garrantzitsua dela Administrazio Publiko bati ehuneko garrantzitsu hori murriztea, baina hala ere kasuz kasu begiratu beharko genuke murrizketa hori zein eremutan egingo den esaterako. Hala ere, badaude epaiak portzentai horrekin 155. artikulua aplikazioa onargarritzat kontsideratzen dutenak (esaterako, Entzutegi Nazionalaren epaia, 2011ko ekainak 13koa), datu objektibo batean baitatza zio hori, ezin direlarik murrizketa horrekin Administrazio horrek ematen zituen edo emateko asmua zuen zerbitzu guztiak mantendu.

Ondorioz, Administrazio Publiko batek eskaintza publikoa bertan behera utzi dezakeela baieztatu genezake, eta gure kasuan modu arrazoitu batean egin dela berau.

### 3. Administrazioaren erantzukizuna?

Puntu honetan ea SUNNY sozietate mugatuak eskaintza publikoan parte hartzeko egin zituen gastuen edonolako konpentsazioen bat eskuratu dezakeen aztertu beharko dugu, dakigunez, honetarako eskaera bat egin baitzitzaion Administrazioari eta honek modu espresu batean ukatu egin baitzuen eskaera.

Legegile berak, Administrazio berak eginiko eskaintza publikoa bertan behera uzten zuen kasurako, modu espresuan ezarri zuen 3/2011 Errege Dekretu Legegileko 155.2.



artikuluaren supostu hauetan zer gertatuko zen. Bertan adierazten denez, eskaintza horretan parte hartu dutenez nolabaiteko konpentsazioa eskuratu ahaliko dute. Honelaxe dio aipaturiko xedapenak:

*“La renuncia a la celebración del contrato o el desistimiento del procedimiento sólo podrán acordarse por el órgano de contratación antes de la adjudicación. En ambos casos se compensará a los candidatos o licitadores por los gastos en que hubiesen incurrido, en la forma prevista en el anuncio o en el pliego, o de acuerdo con los principios generales que rigen la responsabilidad de la Administración.”*

Aipua eginiko artikulua horrek xedatzen digun moduan beraz, gastuen konpentsazio bat onartzen da, berau deialdi bertan eginiko arauetan ezarriko delarik. Gure kasuan ordea, supostuko egiteateetan plazaratzen den moduan, ez da horrelako inolako aurreikuspenik egin deialdian ezta beste edozein dokumentuan ere. Kasu hauetarako, lege berak ematen digu irtenbidea: Administrazio Publikoen ondarezko erantzukizunaren instituziora jotzea, honen arauak aplikatuz.

Gure kasuari erreferentzia eginaz, ez dago inolako zalantzarik Administrazioaren erantzukizunaren betekizun nagusienak betetzen dituenik, kaltea (lesioa) ekonomikoki baloragarria, efektiboa eta indibiduala baita (139. art. LPAC). Gainera, egozpen eta kausalitate harreman argia dugu gure supostuan.

Arazotsuena kontsideratzen den puntua erantzukizunari dagokionean, eta eztabaidaren eta erantzukizunaren onarpen/ukoaren funtsean geratuko dena *antijuridicidad* betekizuna izango da. Hau da, kaltea juridikoki *lesio* kontsideratu ahal izateko, aurreko betekizunak betetzeaz gain, antijuridikoa izan behar du. Honek ez du esan nahi Administrazio Publiko zehatzaren jarduerak legekontrakoa izan beharra daukanik, baizik eta norbanakoak kalte hori jasateko inolako betebeharririk ez duela. Ez da antijuridiko kontsideratuko esaterako tributuen edo isunen ordainketa, izan ere, nahiz eta supostu hauek ere betekizun guztiak bete, ez dira antijuridiko, hau da, jasan beharreko kalteak dira.

Kontratu publikoen eskaintza bertan behera uzten denean ordea, arazotsuagoa suertatzen da oraindik antijuridiko betekizun horren zehaztea. Izan ere, pertsona fisiko edo juridiko batek kontratu publiko baten eskaintzan parte hartzera zuzentzen denean, gastu batzuk suposatzen dizkio, esaterako, aurrera eramango den proiektuaren antolaketa eta abarrak azaldu behar baitizkio administrazio organo zehatz horri. Puntu honetan ordea, proportzionaltasunaren neurria ezarri behar da, hau da, pertsona batek bere proiektua aurkezteko 100 € gastatzen dituen bitartean, posible da beste batek 1.000 € gastatzea kontratu hori modu batean edo bestean eskuratu nahi duelako eta ondorioz bere ahalegin guztiak ipiniko dituelako helburu horretan. Beraz, Auzitegiek behin baino gehiagotan adierazi dute konpentsazio hori modu objektibo eta orokor batean egin behar dena dela eta ez banaka pertsona bakoitzak egin dituen gastuen konpentsazio zuzena.

Ondorioz, inbertituriko diruaren kantitate bat soilik da konpentsagarria izango dena eta beste diru galera guztia ez da antijuridiko kontsideratuko, hots, ulertuko da nahi zelako gastatu zela, ez guztiz beharrezkoa zelako, eta ondorioz, jasan beharrezkoa dela esango da. Honela adierazten digu jurisprudentziak:

*“Ahora bien, ello no significa que tales gastos deban ser compensados cuando la Administración por causas justificadas renuncia a la continuación del concurso pues este supuesto es asimilable a aquellos en los que la empresa no resulta ser adjudicataria de un concurso o se declara desierto el concurso en los que, al igual que el que nos ocupa, también los licitadores que concurran tienen que realizar un trabajo y un desembolso para preparar la mejor oferta y el proyecto más interesante para ser adjudicatarios del concurso. [...] Tal y como afirma la resolución administrativa recurrida se trata de actuaciones que deben considerarse implícitas a su libre decisión de participar*





*en un concurso, un riesgo inherente a la presentación de un proyecto a un concurso en el que se ha de contar con la posibilidad que no resultará adjudicatario del mismo, por lo que se considera que tales gastos no han de ser indemnizados cuando, como en el supuesto que nos ocupa, el concurso se suspende por la concurrencia de una causa justificada.” (ENE, 2011ko ekainak 13koa, 3. oinarri juridikoa)*

Beraz, kasuz kasu aztertu beharko litzateke eskaintza publikoak zer eskatzen zuen eta bertan parte hartu nahi zuenak zenbat diru gastatu duen kontzeptuen arteko ponderazio bat eginda. Gure kasuan, nahiz eta ezin dugun analisi sakon hori egin, bai eskatu genezakeela 155. artikulua adieraziriko konpentsazio hori, ebazpen espresu baten bidez ukatua izan zaiguna, argudio material garrantzitsu bat dugularik Administrazioaren aurka joateko.

### 4. Alderdi formala eta jurisdikzionala

Aurreko ataletan eginiko analisisetan ikusi dugu badaukagula argudio bat Administrazioaren aurka joateko, hain zehazki ere gastuen konpentsazioaren argudioa, zeinak Administrazioaren ondare erantzukizunaren bidea zabalduko digun. Ondorioz, Administrazioaren aurka joan aurretik, aurkatze horren egokitasun formala aztertu behar dugu, ea bide administratiboa agortutzat jo genezakeen, epeak errespetatu diren...

Lehendabizi beraz, bide administratiboa agortu den ala ez aztertzea ezinbesteko elementua izango dugu. Horretarako, Estatu Administrazioaren inguruko supostu bat aztertzen ari garenez gero, LOFAGEra (*Ley Orgánica del Funcionamiento de la Administración General del Estado*) jo beharko dugu, hain zehazki ere, bide administratiboaren amaiera eman den aztertzeke, bere 15. Xedapen Gehigarria.

Gure kasuan ebazpena ematen duen organo administratiboa Estatu Idazkaria da, eta supostuko egitateetan plazaratzen zaigunez, organo eskuduna da berau. Beraz, LOFAGEko 15. xedapen gehigarriaren 2. puntuaren arabera, bide administratiboaren amaiera ezarriko luke Estatu Idazkariaren ebazpenak.

Jada administrazio bidea amaitutzat kontsideratu genezakeenez, ez da beharrezkoa gorako helegitea (LPAC 114-115. art.) tarteratzea. Puntu honetan, posible izango litzateke borondatezkoa den berraztertze helegitea (LPAC 116-117. art.) tarteratzea organo administratibo berberaren aurrean, baina 117. artikulua berak ezartzen duen moduan, egintza espresuen kasuan hilabete bateko epea dago berraztertze helegitea tarteratzeko. Ondorioz, ezingo genuke berau tarteratu, egintza espresua ekainaren 13an eman baitzen eta gaur jada uztaileak 15a baita.

Beraz, gure aukera bakarra jurisdikzio kontentzioso-administratibora jotzea izango litzateke. Horretarako ordea, epeak errespetatu behar dira baita nahitaez, eta LJCAko 46. artikulua erraten digun moduan bere lehen puntuan, egintza espresuen aurkapenerako 2 hileko epea dago. Kasu honetan beraz, ez dago arazorik epeen aldetik. Azpimarratu beharra dago puntu honetan baita LPAC 142.5. artikulua helegitea tarteratzeko epe hau zabaldu egiten duela Administrazioaren ondare erantzukizunaren kasurako modu espresu batean, urtebeteko epea ezarriz.

Ondorioz, gure bezeroaren gastuen konpentsazioa eskatzera epaitegi eta auzitegiara, orden kontentzioso-administratiboetara, jo ahal izango dugu, aurrez adieraziriko epeak errespetatuz.





### III. Irakaskuntza nota

Honako kasu hau interesgarria dugu Administrazio kontratazioaren inguruan bai oinarrizko teoria baten planteamendua egiteko bai kontzeptu eta supostu zehatzen garapen eta azterketa batean sartu ahal izateko. Egokia suertatzen da beraz kontratu publikoen eremuan lehen pausoak egiten dituztenentzat, aukera ederra ematen baitu kontratu publiko eta pribatuen ezberdinketaren arteko azalpen laburrak emateko, zeinak ondoren kasu praktikoaren bidez garatuak izango diren ikasleen aldetik. Baita, kontratu publikoen barnean aurkitzen diren kontratu tipifikatuen munduari erreferentzia egiteko eta ikasleak bertan murgiltzeko aukera ematen digu, eta oinarri guztiak ezarririk, kasuan planteatzen diren arazo zehatzen iritzi zein azalpen juridikoak emateko.

Garrantzitsua da kasu honen bidez ikasleen lana bideratzea legediari begira. Administrazio Zuzenbideko ikasleak legediaren azterketa sakon batera bideratzen ditu, beharrezkoa izango baita kasuaren ebazpen egoki bat egiteko 3/2011 Errege Dekretu Legegile berriaren analisi bat gauzatzea, baita Europatik datorkigun zuzenbidearen aplikazio eremuan murgiltzea ere. Ondorioz, legediaren erabilera garatzen du kasu honek, baita Zuzenbidearen aplikazio orokorraren gaiak gogoratu ere.

Honen ondorioz, beharrezkoa izango litzateke ikasleei kasuan azaltzen zaizkigun eta egitateetan modu labur batean zerrendatzen diren arazo nagusiez gain sor daitezkeen bestelakoak ere adieraztea. Esaterako, azaldu egin beharko zaie 2004/18/CE Zuzentarauaren aplikazioa aztertu beharko dutela, nahiz eta gauza logikoa dirudien, baita barne Zuzenbidearekiko bere uztarpena nola egiten den ere aztertu behar dutela. Bestalde, barne legediaren kokapen bat ere egin daiteke, esaterako lege berri bat badaukagula aipamena eginaz, horrek baldintzatuko baitu ikasleek aurki dezaketen jurisprudentziaren egokitasuna egungo legedian.

Honela, egokia litzateke ikasleei kasua irakurtzen uztea eta beraiei ikusten dituzten arazoak zerrendatzeko esatea; lan honetarako 10-15 minutu eskaintzearekin nahikoa litzateke beraiek oinarrizko ideiak barneratzeko eta gure bezeroaren posizioan ipintzeko. Hau egin ostean, arazo nagusiak aztertzeari ekin beharko genioke, beti ere, ikasleen parte hartzea sustatuz, beraiek izan daitezen klasea burutzen dutenak, ekimena dutenak. Arazo nagusiak zehaztuak daudenez gero egitateetan, helburua ez da ikasleek berauek planteatzea, baizik eta berauen garapen bat ematea eta arazo horien ebazpenaren nondik norakoa finkatzea.

Interesgarria izango litzateke baita beraien aztertze bat egitea kasua irakurri ostean, ebazpena zein izango ote den ea jakingo ote luketen. Honen bidez, herritarrek Zuzenbidearen jakintza teknikorik gabe uste dutenaren parekotasuna ematen den ala ez ikus genezake, eta kasua ebatzi ostean (legediaren azterketarekin...) ea espero zuten emaitza izan den. Komunikazio interesgarri bat sortu daiteke ikaslearekin uste zuenaren eta ondoren legeak agintzen duenaren arteko erlazio bat finkatuz, ikasleak Zuzenbidearen eta bere benetako errealitatearen ikuspuntu orokor bat izan dezan, izan ere, Administrazio Zuzenbidea bizitzako alor guztietan presente izango duten gai bat baita.